

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
04.04.2012. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић;**
- **Пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљајић;**
- **Окривљени: Богдановић Сима, Богдановић Дамир, Стојановић Зоран, Гаврић Томислав, Шевић Ђорђе, Алић Зоран, Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана; као и**
- **Браниоци адвокати: Сава Малешевић, Милосављевић Александар, Живановић Гордана, Бирман Милан, Симић Синиша, Кузовић Јасминка, Бобић Светлана и Нинић Горан.**
- **Приступили су и сведоци: Пантић Милан, Мићић Милан, Видовић Божо и Николајидис Александар који је јуче требао да дође, па је дошао данас, јавио се није могао јуче због болести.**
- **Нису приступили сведоци: Пантић Властимир, Пантић Радојка која је оперисана, због које Пантић Властимир није могао да приступи у суд, а Пантић Жељко није могао да се одазове позиву суда због немогућности да нађе замену на послу.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да одржимо данас главни претрес?

На сагласан предлог странака суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Наставља се главни претрес доказним поступком.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Уз Вашу сагласност ја бих сутра морала да изостанем у јутарњим часовима са суђења. Бићу у Вишем суду од 09:00 сати, мењаће ме колега Бирман, ја се надам пошто је завршна реч, да ћемо до 11:00 завршити и ја ћу се потрудити да стигнем и онда уз Ваше допуштење да уђем у току суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем никакав, само има заменичко пуномоћје? Постоји?

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па нисмо ништа писали, ако треба да констатујемо овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не, констатоваћемо, па ћете доставити.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја сам обавестила и Зорана. И Зоран је сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав није проблем. Добар дан Пантићу још једном.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Добар дан, како сте. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да стојите?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Па могао бих, можда ако буде требала столица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако буде требало добићете столицу, за сада овако. Ми смо Вас поново позвали. Прошли пут сте нас замолили да Вас не зовемо, али једноставно потреба је била да дођете и зато смо Вас и позвали. Ви сте били овде, дали сте своје личне податке. Да ли има неких измена у личним подацима?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Исцртаће се
сведок ПАНТИЋ МИЛАН

Са личним подацима као на записнику са главног претреса, несродан, није у завади са окривљенима, прописно упозорен, опоменут, након што је поучен на раније дату заклетву изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Ви сте раније полагали заклетву.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо Вас сада терати то да поново радите, с обзиром да сте то већ урадили. Ви сте били на главном претресу, давали сте свој исказ, сећате се тога, да ли остајете при том исказу?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Па ја бих у целости остао и могао сам и да не долазим да останем у целости при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да додате Вашем исказу што нисте рекли прошли пут, или смо заборавили да Вас питамо, или сте Ви заборавили да кажете, па сада ето имате прилику да то урадите?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Па немам ништа посебно. Једино сећам се онај, сећам се када сам рекао за малог Зија, то ми је остало овако у подсвести, нисам довршио мисао своју, мисаону реченицу, када сам рекао „и боље је што је овако се завршило”, па сте ме питали „а што је боље“, па смо на томе стали. Боље је из тог разлога господо што у то време носио је пушку свако, да не будем баш и луд и пијан и свакакав, разумете, носио је оружје, што је могло се десити да то дете баш наиђе на било кога где би ко зна како би завршило. С тога сам разлога рекао то, па није та мисаона реченица довршена и то је тај једини разлог што је се на овакав начин завршило, рекао да је то боље. И богу хвала мени је највеће

задовољство да је то дете данас живо и сматрам да сам у оно време учинио некакав хуман гест, што сам бар свој допринос колико толико дао то дете остане данас живо. Значи, нисам ни очекивао, ни замишљао тада да ме очекује некаква слава и некав подвиг на основу тога што сам то урадио. Да вам искрено кажем не пада ми баш тако лако ови позиви, ово узнемиравање други пут у години, јер прошле године 29. јуна, сећам се добро да сам био, значи није ни година прошла, а искрено да вам кажем имате пред собом човека који у својих, ево шеста деценија, нисам никада учествовао ни у прекршајном поступку ни као лице против кога се води поступак, ни као лице сведок, данас позивате ме ево други пут у суд за највећа кривична дјела, разумете и то ми као грађанину, као лицу коме треба мир и после који је и пренео рат преко главе и све остале недаће, данас мислим није ми ово баш најпријатније да вам исрено кажем. Ја бих заиста молио убудуће ако ме икада више будете звали, искрено вам кажем нећу моћи доћи. Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Сада пошто сте предложени од стране одбране ја ћу дати реч окривљеном, хоћете Ви колега, хајде браниоцу. Хоће окривљени? Колега Нинић.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Бранилац окривљене Ђекић Драгане. Пошто је она нова у овом поступку и нисам присуствовао Вашем претходном саслушању можда ћу се поновити у неком делу, али Вас молим, јер ми је јако битно, реците ми када сте са тада малим Зијом пошли у амбуланту, у коју амбуланту сте Ви њега одвели?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Овако, мали Зија је прво дошао у Пантиће у моје село.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Тај део ми је јасан и неспоран, само ми ово.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Одатле сам узео га и одвео га једно 3 километра у мјесто Петковце. Ту је била команда батаљона у згради Мјесне заједнице Петковци, разумијете и ту је у том врата до врата била мјесна амбуланта. Ту су мислим онај основни третман је према дјетету извршен, значи опрали му ране и одатле у санитарско возило. Дежурни возач који је био замолио мене да отпратим малога до Зворника у болницу, у хитну службу. Ту је мали и остао и током цјелог времена рата мали је остао на педијатријском одељењу у Зворнику у болници, где сам га и посећивао једно два пута, чак сам га виђао. Мали је излазио, имао је савршен третман у Зворнику, излазио је, ту је у близини била једна ливадица, играо се са дјецом, навече је ишао у болницу на спавање нормално, то је било тако уобичајено да је, и нико га није узнемиравао и то би то било ако сте задовољни.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Господине Пантићу, кажете да је Зији у тој амбуланти пружена одређена медицинска помоћ?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Је ли знате ко је пружио ту медицинску помоћ?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Па не могу, то су биле дјевојке, да ли су оне завршиле медицинску, вјероватно да јесу сестре медицинске, сјећам се један командант батаљона који је био, не сећам се, јер ја сам био сасвим друга формација, у војсци нисам био, био сам у Министарству унутрашњих послова и

он је наредио њима да се мислим укаже прва помоћ и одатле позвао је дежурног возача санитета да се пребаци дјете у болницу у Зворник.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ви сте били у пратњи тог?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Био сам до болнице, предао сам га медицинском особљу, исто не сећам се особља које је било.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Реците ми да ли се сећате то где је команда батаљона била?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Која је то војска била, је ли то била Територијална одбрана?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Територијална одбрана тада је то била, знате.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Значи то су били колико ја разумем мештани, војници или припадници Територијалне одбране из других крајева?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Махом су били ту што се тиче војске који су опслуживали ту команду, били су то туда вјероватно мјештани из околних села, разумијете. А овај командант не знам заиста, вјерујте, који је био, чак човек није имао ни чинове него обична СМБ кошуља, седео је у канцеларији када сам ја ушао код њега и када сам упознао га о случају дјетета и то.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Значи, само да појасним пошто ме интересује један, та особа која је пружила помоћ Зији као здравствени радник, она није мештанин или је мештанин, имате ли икаква сазнања?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Не знам вјерујте ми, вјерујте ми не знам, да знам мислим ништа није, нема разлога да то, јер заиста то мени не би имао разлога то да кријем и да нешто прећутим.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има, хајде кад смо већ кренули од бранилаца, да видимо са браниоцима, нема нико. Богдановић Сима. Јесте Ви хтели Симо? Изволите. Морате да упалите само микрофон. Е тако.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Добар дан.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Добар дан Симо.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Питао бих Вас само када сте довели тога дечка Зију Рибиха у команду у Петковце, с ким сте тамо разговарали и код кога сте га довели, коме сте га пријавили?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Сад малоприје сам рекао.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Како је изгледао тај?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Старији човек је био, мало је имао брчића, не знам имена, не знам чин који је био. Кажем вам била је сиво маслинаста кошуља без чинова, то је она кошуља која иде испод војничке блузе, разумијете, заиста не знам и нисам се једноставно тиме ни бавио. Требао сам сад ја да узмем њега и податке, да сам ја знао да ће то доћи до овога.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Је ли још неко био тамо?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Не, не, сам је он био у канцеларији.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Да ли сам ја био тамо?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Не сећам се.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Још једно питање, Ви кажете да сте са Зијом Рибихем отишли до болнице у Зворнику?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Тако је.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: А с којим возилом сте?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Санитетско возило болнице.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко је возио то возило?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Таман посла да се сећам возача.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Добро, још једно питање. Да ли се сећате бар како је тај возач изгледао?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Сећам се нижег раста је био.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Лице ме занима.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Па не могу се сетити.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Да ли је имао браду?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Чега?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Браду?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Не сећам се, не сећам се вјерујте, а сећам се нижег је раста био младић један и баш је мене замолио, остао ми је у сећању када је рекао овај мали је врискао када је требао да мали уђе у санитет, он је „нећу чико од тебе” онда мене санитетлија, овај возач замолио „ајде молим те са мном да предамо дјете у болницу шта ћу ја са њим сам”, тако сам и пошао. Када је било у хитној мали је мени руке око врата „чико води ме својој кући немој ме остављати”.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем, ако нема одбрана више питања. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У амбуланти у Петковцу рекосте да су ту биле две девојке.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате боје косе?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Па шта знам онако можда више смеђе, више плаве тако су то биле, да ли су ту мештанке биле, да ли нису, вјерујте не могу вам, не могу вам то, јер није ми уопште. Кажем вам да сам знао да ће доћи до овога да сам узео све роковник да сам записивао, све дословце и ко је прегледао дјете и ко је превио ране и ко га је примио, можда, али људи моји прво нисам гарантовао да ћу ја преживети рат, а нисам се надао уопште овоме свему што ће да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник оштећених нема питања. Ако нема више питања за Вас ја Вам се захваљујем.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Хвала председавајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пантићу, да ли.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Толико заиста, стојим иза свог исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Богами имам, да Вам искрено кажем, мислим немојте ме погрешно схватити, нисам дошао да зарађујем и не треба ми то, међутим, ја сам лично нашао човека да ме доведе, јер гризла би ме савест да не

дођем, свестан сам као грађанин неодазивању шта значи и чему доводи, да не бих ја био сутра санкционисан што нисам дошао и ово и оно, вјерујте мени је човек узео 140 марака, то вам дође негде око 70 и нешто евра само за превоз, да ме врати, да дође и да ме врати. То није таксиста него онако приватни човек који је ето. Тврдим вам сто посто да је тако и немојте, вјерујте плус неспавање ноћи то је за мене велики ударац, а то не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли 8.000,00 динара подмирује?

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је отприлике 70 и нешто евра.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Колико је сада евро 115, је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи за долазак у суд на име трошкова превоза у износу од 70 и нешто евра, или 8.000,00 динара, имајући у виду да је ангажовао човека који ће га довести, а због свог здравственог стања и година.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Јесте сигурно и на одређеном месту ће ме чекати и све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата трошкова сведоку у износу од 8.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пантићу захваљујем Вам пуно што сте дошли још једном и одвојили време да дођете код нас.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Мислим ако сам задовољио мојим исказом, стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Је ли могу да идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, слободни сте, пријатно.

СВЕДОК МИЛАН ПАНТИЋ: Хвала вам, довиђења, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Испитаће се
сведок МИЋИЋ МИЛАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан Мићићу још једном. Је ли скидате шешир када улазите? Скините. Мићић Милан, је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у суду овде?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два пута, али на главном претресу овде код нас 13.12.2010. године је било ако се сећате?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давали сте своје личне податке. Је ли има неких измена у личним подацима Вашим?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У личним подацима да ли има неких измена?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све исто.

Са личним подацима као на записнику са главног претреса од 13.12.2010. године, несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљене?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, ништа не смете прећутати, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној метријалној штети и тешкој срамоти или кривичном гоњењу.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Има изјава што сам дао раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. И Ви сте раније полагали заклетву.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу Вас упозорити на ту раније дату заклетву и да Вас питам да ли остајете при исказу који сте дали овде на главном претресу?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нешто што нисте рекли, а хтели би да кажете?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нема ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или смо заборавили да Вас питамо?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нисам ништа заборавио, давно је то било, што сам рекао раније то је тако и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У свему остаје као при исказу датом на главном претресу, без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немате шта да додате ја бих сада прешао на ред питања. Одбрана има право да поставља питања, па да ли би желео неко пре свега од окривљених? Не. Од бранилаца? Не. Тужилац? Не. И пуномоћник? Не. Е сада је питање што сте Ви предлагали овог сведока одбрана када немате шта да питате човека, погледајте у годинама човек, '39. годиште? Сви сте ви предлагали

све. Мићићу, ја Вам се извињавам. Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Имам, ево 70 марака, ја сам платио такси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: 70 ових евра уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 70.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Таксиста долазио ми кући и дошао нисам ја знао са аутобусом дошао до Лознице, имам доле рачуни све код ове госпође доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 8.000,00 динара?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 8.000,00 динара, може?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Па може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате рачун за такси?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Има дао сам ја доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте дали у Службу?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е одлично.

Сведок трошкове тражи за долазак у суд у износу од 70 евра, односно 8.000,00 динара, то су трошкови превоза, а рачун је оставио у Служби за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДОБРАВА СЕ исплата трокова сведоку у износу од 8.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам се захваљујем Мићићу и ето извињавам се што смо Вас потезали овако на овај начин. Довиђења, пријатно.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видовић Божо.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ја сам јуче хтео да ставим примедбу, па сте рекли на крају поступка, а завршили смо главни претрес. Начин на који се саслушавају сведоци није у складу са Закоником о кривичном поступку. Први треба, прво сведоци треба да се изјасне и да се позову да се изјасне све што знају о догађају, након тога питања поставља тужилац, јер су ово сведоци тужилаштва, одбрана је једино тражила да се искази сведока не читају на главном претресу, него да буду непосредно саслушани. Према томе, ниједан од ових сведока није сведок одбране, јер одбрана те сведоке није предложила, него је тражила да исти буду

саслушани да би се поново изјаснили на главном претресу, да буду саслушани од стране тужиоца који их је предложио као сведоке и на чијим исказима он темељи оптужење, ето само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада спорно, али добро није важно сада ко ће да поставља питања, ви сте предложили на припремном рочишту поново да дођу, то су сада, изворно је предложио тужилац то је тачно да су сведоци тужилаштва, али ви сте предложили на припремном рочишту да дођу да се поново саслушају и испитају, да имате да постављате питања, то имате записник.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Тако је, тако је судија. Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада молим Вас.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Али то су тужилачки сведоци, не сведоци одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте ставили примедбу.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: И онај ко треба да испита и саслушава сведоке јесте тужилац, а ми имамо право након тога да постављамо питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставили сте примедбу и примедба је констатована и можете да седнете, немате више шта да се расправљамо. Изволите тужиоце ако имате нешто на ту тему, али ту нам је сведок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја знам да по Законику о кривичном поступку има основно испитивање и после тога унакрсно испитивање, али не може одбрана предлагати тужиоцу да тужилац испитује сведоке кад је тужилац предложио нешто друго, а ја сам предложио да се прочитају записници са ранијег саслушања, дакле не можете ви тражити да ја сад поново испитујем ове сведоке, дакле немате то право по ЗКП и зато тужилац то није ни предложио. Ја само оне доказе које сам предложио, ја их испитујем у основном испитивању, а ви у унакрсном и обрнуто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. То је Ваш коментар, нећу да коментаришем ништа од тога, значи то је сад нови ЗКП, можемо и овако и онако, пракса ће у сваком случају установити то, а у сваком случају нама је ту сведок дошао.

СВЕДОК ВИДОВИЋ БОЖО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако Божо?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били овде на главном претресу 19.11.2010. године?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при Вашим личним подацима?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: При свакој речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да видимо личне податке Божо.

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Значи Божо Видовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има неких измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ништа, све исто.

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Све исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тамо прописно упозорени, опоменути, ја сам дужан да вам поновим то што је, значи ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чији би одговори Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу, то знате, то Вам је јасно. Да ли сте положили закелтву када сте били на главном претерсу?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас поучавам на ту раније положену заклетву и питам Вас да ли остајете при оном што сте изјавили на главном претресу дана 19.11?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Да, остајем при свакој изговореној рјечи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нешто да додате, да кажете нешто што нисте рекли, што Вас нисмо питали?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Немам, једино ако неко има друго да пита, ја немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Изјављује да остаје при свему ономе што је изјавио на главном претресу и нема више шта да дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч одбрани. Симо изволите. Имате питања за Видовића? Изволите.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Добар дан господине Видовићу.

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Добар дан.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Поставио бих Вам неколико питања, прво када сте отишли на лечење у Ковиљачу?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: На лечење у Бању Ковиљачу сам отишао 26.06.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Када сте се вратили са лечења?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Вратио сам се 01. октобра, то је 01.10.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Да ли је у Малешићу пре Вашег одласка у Ковиљачу и после Вашег повратка у Малешић била моја јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је одговарао.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговарао на главном претресу, било је то питање.

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Прије него што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да одговарате, немојте да одговарате Видовићу.

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи одговарао је. Јесте ли прочитали тај, је ли имате тај записник? Не знате то.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја му то питање нисам поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то је рекао. Ви нисте поставили, али то је рекао. Је ли имате неко друго питање?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, захваљујем. Нема, окривљени? Одбрана нема питања? Браниоци? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања, ни пуномоћник нема питања. Видовићу, ја Вам се захваљујем што сте дошли данас, што сте издвојили време да дођете. Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Ја сам ангажовао возача, пошто сам ја тежак срчани болесник у међувремену, значи имам возача комшију који ме вози и то мене кошта негде, у ствари имам, тачно знам колико, кошта ме 50 евра ме кошта гориво и морам човјеку дати бар 30 што ме вози, што је ишао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли доста 8.000,00 динара?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Па ја мислим да није, пошто с обзиром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, Видовићу, кажите износ, немојте. Зашто?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Па 10.000,00 динара је сасвим пристојна, јер ја сам био прошли пута сам добио 7.000,00 динара када је било гориво не знам по то и сада је то и курс био 80, а сад курс 120.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте добили прошли пут нема везе, ја Вас питам за данашње трошкове за долазак, немојте рачунати курс.

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Данашњи трошкови вјерујте, пошто сам ја незапослена особа, све то кошта 10.000,00 динара, то је оно што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то су трошкови за?

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: То су трошкови превоз и трошкови надокнаде возачу који ме вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али мало пре сте рекли да су трошкови 50 евра и 30 евра, то је 80 евра, значи како, то није 10.000,00.

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Господине судија, јесам ли ја овде обавезан да долазим цаба, за ништа, онако? Ја сам незапослена особа и треба ли мени неко да плати то што сам ја дошао? Вјерујте ми, па ја изгубим, ја сам јутрос устао у 04,00 сата и кренуо, а доћи ћу вечерас у 08,00 сати, па где, је ли има неко, хоће ли неко да ми дође кући мојој да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, веће ми сугерише да Вам дам те трошкове, али не бих Вам дао толико.

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Вјерујте ја ћу то све да дам да купим себи лекова, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове тражи у износу од 10.000,00 динара на име трошкова превоза, то јест трошкова за бензин, трошкове што мора да плати возача и трошкове исхране.

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Јесте, трошкове исхране, не говорим ја тамо рампа ово оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата трошкова сведоку у износу од 10.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем Видовићу, то је све, слободни сте.

СВЕДОК БОЖО ВИДОВИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Испитаће се

сведок НИКОЛАЈИДИС АЛЕКСАНДАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо прво Ваше личне податке. Од оца?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Косте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: 1959.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У Панчеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Скадарска 108.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не радим нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослен?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у овом поступку сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу, да ли сте разумели то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има ту испред Вас један папир са текстом заклетве?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте га наглас.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Са личним подацима као што је наведено, прописно упозорен, опоменут, након што је положио заклетву изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали овде, с обзиром да смо добили податак да имате нека сазнања о боравку јединице „Симини четници” у Зворнику у периоду јули месец, односно Малеших и тај период, да ли имате нека сазнања о томе, шта знате и о статусу те јединице и о осталом све што знате везано за ту јединицу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ништа. Ја ни њих не знам, нити сам био тамо, не познајем никог ни из те групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никаква сазнања?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не знам уопште никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били у Босни на ратишту?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били? Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предложени сте од стране тужилаштва, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви имате брата и како се зове?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Имам, Николајидис Никола.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Ваш брат ишао на ратиште?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А то морате њега да питате. То морате њега да питате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви о томе са њим имали било какав разговор?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви ступали у контакт са неким из Фонда за хуманитарно право?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви познајете Наташу Кандић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Познајем. Познајем овако из суда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да ли сте с њом разговарали?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Никад у животу. Шта имам ја с њом да разговарам? Она је србомрзац. Ја немам с њом шта да причам уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што је она предложила.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ма она предлаже свугде све и свашта, па она није нормална.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто мислите да је она предложила Вас да се саслушате на нешто, а Ви?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Што мрзи све што је српско и све што је православно, ето зато. Како нисте приметили до сад то код ње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није Вас то питао тужилац. Ви одговарате нешто што Ви хоћете да причате, питао Вас је нешто друго. Одговорите на питање.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па мрзи ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, друго је питање, молим поновите питање.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто мислим да ме је предложила за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што Вас мрзи, то је одговор?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То је обострано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник? Немате питања. Одбрана нема. Браниоци? Окривљени немају питања. Добро. Николајидис, ја Вам се захваљујем што сте дошли данас у суд. Да ли имате неке трошкове за долазак?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: 1.300,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је на име?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобус, повратна карта?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београд?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Панчево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панчево.

Сведок трошкове тражи у износу од 1.300,00 динара на име повратне карте за аутобус на релацији Београд-Панчево.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ИСПЛАТИТИ сведоку износ од 1.300,00 динара на име путних трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам се захваљујем.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења, пријатно. Остали су нам за сутра неки сведоци. Изволите колега Нинићу.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ево један бесплатан сведок, односно један предлог. Мој предлог је, пре свега, провоциран јучерашњим сведочењима и неким чињеницама које смо јуче чули, а то је пре свега изјава оштећеног Зије Рибиха чијем исказу у суштини ја од свих ових сведока и највише верујем, па нисам могао никако да нађем спону између његовог исказа и исказа окривљене Ђекић Драгане, у чији исказ исто верујем, и он је јуче рекао да је особа коју су звали Драгана да је неко рекао „Драгана, помери цип” и описао је ту особу да је имала бели опасач и војничке чизме. Ја бих сад предложио, пошто се око возила овде

једини мотао Зоран Алић како смо у претходном поступку чули, да га позовемо да евентуално као сведок се изјасни ко је возио тај цип, ко је у тој јединици имао бели опасач и чизме, плаве косе, како се та особа звала, да ли је то Драгана Ђекић. Мислим да би разјаснили доста чињеница које су остале недоречене у јучерашњем, јер нам је у исказу и сведока Јовића пред истражним судијом стоји постоје две Драгане, једна плава дошла из Америке, рукује свим оружјима и тако даље, једна медицинска, мислим да би нам помогло у рашчишћавању неких чињеница. Пошто немамо пуно сведока данас мислим да бисмо и то данас могли да обавимо и лакше би на даље могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што га нисте питали то јуче кад је био овде за говорницом?

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рибих Зију.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Алића да питате?

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Алић, ко ће да му потврди ко је у јединици возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо сутра да одлучимо.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Разумете, у том смислу, иначе понукан сам Рибихевом изјавом од јуче, он је јуче прецизирао и описао особу коју су звали Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе ћемо сутра, сад је фаза испитивања сведока, нећемо сад, то ћемо видети, отом-потом. У сваком случају ми се видимо сутра.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекине.

Наставак се одређује за:

05.04.2012. године у 09:30 часова,
у овој истој судници број 4.

Довршено у 10:30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА